

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 229/07-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ď. a E. Ď., bytom S., vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 55/07, 4 Cdo 56/07 z 28. marca 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Ď. a E. Ď. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 15. júna 2007 doručené podanie J. Ď. (ďalej len „sťažovateľ“) a E. Ď. (ďalej len „sťažovateľka“, spolu len „sťažovatelia“) označené ako „*Ústavná sťažnosť*“, ktorým namietali porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Cdo 55/07, 4 Cdo 56/07 z 28. marca 2007.

Najvyšší súd namietaným uznesením rozhodol o zastavení dovolacieho konania sťažovateľov z dôvodu, že si nespĺnili poplatkovú povinnosť.

Ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 229/07 z 21. augusta 2007 rozhodol tak, že žiadosti sťažovateľov o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhovel s odôvodnením, že u sťažovateľov nie sú splnené zákonné podmienky na ustanovenie právneho zástupcu na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom o ich sťažnosti, a súčasne im dal možnosť do 10 dní od doručenia tohto uznesenia predložiť splnomocnenie pre advokáta na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. V odôvodnení citovaného uznesenia taktiež uviedol, že v prípade nespĺnenia tejto povinnosti bude ich sťažnosť odmietnutá pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Uznesenie bolo prevzaté sťažovateľom osobne 31. októbra 2007 a sťažovateľkou 2. novembra 2007, pričom ani jeden z nich dosiaľ v stanovenej lehote naň nereagoval. Lehota im uplynula 12. novembra 2007.

Keďže od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nemožno upustiť a sťažovatelia dosiaľ nepredložili ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a to ani napriek tomu, že na splnenie tejto povinnosti boli upozornení a vyzvaní uznesením, ústavný súd ich sťažnosť odmietol pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. III. ÚS 199/03, II. ÚS 220/06, II. ÚS 413/06).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2007